

VYHLÁŠKA
Ministerstva životního prostředí
ze dne 11. července 2002,

kterou se stanoví seznam znečišťujících látek, obecné emisní limity, způsob předávání zpráv a informací, zjišťování množství vypouštěných znečišťujících látek, tmavosti kouře, přípustné míry obtěžování zápachem a intenzity pachů, podmínky autorizace osob, požadavky na vedení provozní evidence zdrojů znečišťování ovzduší a podmínky jejich uplatňování

Ministerstvo životního prostředí stanoví podle § 55 odst. 3 zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), (dále jen "zákon") k provedení § 5 odst. 12, § 6 odst. 9, § 9 odst. 10, § 10 odst. 2, § 13 odst. 8, § 15 odst. 14 a § 17 odst. 10 zákona:

HLAVA I
Obecná ustanovení

§ 1
Předmět úpravy

Vyhláška stanoví

- a) seznam znečišťujících látek a jejich stanovených skupin,
- b) katalog stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší (dále jen "zdroj"),
- c) obecné emisní limity pro znečišťující látky a jejich stanovené skupiny, pro tmavost kouře a pro pachové látky a přípustnou míru obtěžování zápachem,
- d) způsob předávání zpráv a informací,
- e) způsob zjišťování množství vypouštěných znečišťujících látek, intenzity pachu a přípustné míry obtěžování zápachem, tmavosti kouře, metody, technické prostředky pro měření emisí a požadavky na lhůty a na zpracování jeho výsledků,
- f) podmínky autorizace osob pro výkon některých činností souvisejících s ochranou ovzduší,
- g) požadavky na vedení provozní evidence zvláště velkých, velkých a středních zdrojů,
- h) požadavky na hlášení havárií a [poruch](#),
- i) požadavky na zpracování souboru technickoprovozních parametrů a technickoorganizačních opatření k zajištění provozu stacionárního zdroje (dále jen "provozní řád"),
- j) požadavky na vedení registrů v rámci [informačního systému](#) kvality ovzduší,
- k) náležitosti žádosti o stanovisko a povolení.

§ 2
Základní pojmy

Pro účely této vyhlášky se rozumí

- a) emisním hmotnostním tokem - podíl hmotnosti znečišťující látky odváděné ze zdroje do vnějšího ovzduší (dále jen "ovzduší") a času, po který je tato látka odváděna, vyjádřený v hmotnostních jednotkách za jednotku času; je jím popsána míra vlivu zdroje na kvalitu ovzduší,
- b) hmotnostní koncentrací znečišťující látky - množství znečišťující látky vyjádřené v hmotnostních jednotkách v jednotce objemu odpadního plynu (podíl hmotnosti znečišťující látky a objemu odpadního plynu) za definovaných stavových podmínek, eventuálně po přepočtu na vztažné podmínky,
- c) měřením emisí - stanovení hmotnostních toků a hmotnostních koncentrací znečišťujících látek pomocí měření,
- d) [výpočtem](#) emisí - stanovení hmotnostních toků emisí látkovou bilancí technologického procesu nebo pomocí emisních faktorů,
- e) měrnou výrobní emisí - poměr hmotnosti do ovzduší přecházející znečišťující látky ke vztažné veličině stanovený měřením a výpočtem na jednotlivém zařízení nebo souboru zařízení zdroje; vztažnou veličinou bývá zejména hmotnost spáleného paliva nebo množství tepla přivedeného palivem nebo hmotnost vstupní suroviny nebo množství nebo hmotnost jednotek produkce na jednotlivém měřeném zařízení nebo souboru zařízení zdroje,
- f) emisním faktorem - střední měrná výrobní emise typická pro určitou skupinu zdrojů,
- g) kontinuálním měřením emisí - průběžné měření hmotnostních koncentrací znečišťujících látek pomocí prostředků emisního měřicího systému splňujícího požadavky uvedené v příloze č. 6 k této vyhlášce. Emisní měřicí systém se zpravidla skládá ze zařízení pro odběr a úpravu [vzorku](#) nebo měřicí trasy, přístrojů pro měření sledovaných složek, přístrojů pro měření stavových a vztažných (referenčních, srovnávacích) veličin, přístrojů pro stanovení průtoku odpadního plynu a zařízení pro sběr, vyhodnocování a třídění naměřených hodnot a prostředků pro jejich registraci, distribuci a uchovávání,

- h) kalibrací přístroje - soubor úkonů, které dávají za určených podmínek závislost mezi hodnotami indikovanými měřicím přístrojem a hodnotami sledované veličiny,
- i) metrologickou návazností měření - zařazení daného emisního měření do nepřerušené posloupnosti přenosu hodnoty měřené veličiny počínaje etalonem nejvyšší metrologické kvality pro daný účel,
- j) ověřením emisního měřicího systému - porovnání hodnot evidovaných v emisním měřicím systému s hodnotami měřenými referenční nebo ekvivalentní metodou, metrologicky navázaným jednorázovým měřením,
- k) jednorázovým měřením emisí - měření emisí prováděné pomocí jednotlivých diskontinuálních měření v intervalech a způsobem předepsaným touto vyhláškou; jednorázové měření se provádí manuálním odběrem vzorku a následnou fyzikální, fyzikálně-chemickou nebo chemickou analýzou, nebo přímým měřením přístroji pro kontinuální měření,
- l) jednotlivým měřením - jedno měření jedné znečišťující látky v odpadním plynu v trvání od přibližně 1 minuty do 24 hodin, v závislosti na koncentraci znečišťující látky, metodě stanovení a požadavcích této vyhlášky podle příslušných technických norem pro měření emisí nebo podmínek stanovených orgány ochrany ovzduší, jehož postup je uveden v příručce jakosti autorizované osoby podle § 15 odst. 1 písm. a) zákona,
- m) tuhými znečišťujícími látkami - částice různých velikostí, tvaru, původu, složení a struktury, které jsou za teploty a tlaku v komíně, výduchu, výpusti nebo při měření emisí přítomny v odpadním plynu v pevném skupenství a jsou jím unášeny,
- n) celkovým organickým uhlíkem (TOC) - celkové množství uhlíku obsaženého v organických sloučeninách, které jsou přítomny v parní a plynné fázi v odpadním plynu, vyjádřené v hmotnostních jednotkách v jednotce objemu za definovaných stavových podmínek, eventuálně po přepočtu na vztažné podmínky,
- o) těžkými kovy - kovy nebo metaloidy, které jsou stabilní a mají měrnou hmotnost vyšší než 4 500 kg.m⁻³, a jejich sloučeniny,
- p) persistentními organickými látkami (POP) - organické látky, které vykazují toxické vlastnosti, jsou persistentní, bioakumulují se, dochází u nich k depozicím a k dálkovému přenosu v ovzduší a je u nich pravděpodobný významný škodlivý vliv na lidské zdraví nebo škodlivé účinky na životní prostředí,
- r) pachem - subjektivní čichový vjem člověka,
- s) intenzitou pachu - údaj o míře pachu zjištěný pomocí měřicích a zkušebních metod, podle požadavků této vyhlášky, příslušných technických norem pro měření emisí nebo postupů stanovených orgány ochrany ovzduší, vyjádřený pachovými jednotkami, pachovým číslem, mírou obtěžování obyvatelstva zápachem,
- t) koncentrací pachu - hodnota určující množství pachových jednotek v objemové jednotce vzduchu,
- u) emisním limitem pachových látek (pachovým číslem) - maximální množství pachu charakterizovaného pachovými jednotkami v 1 m³ čistého vzduchu, který smí být emitován zdrojem do ovzduší,
- v) evropskou pachovou jednotkou (OUER) (pachovou jednotkou) - množství pachových látek, které, pokud je rozptýleno v 1 m³ neutrálního plynu za normálních stavových podmínek, vyvolá alespoň u 50 % testujících posuzovatelů čichový vjem odpovídající evropské referenční pachové jednotce,
- w) evropskou referenční pachovou jednotkou - fyziologická reakce posuzovatelů vyvolaná dávkou 123 mg n-butanolu rozptýleného v 1 m³ neutrálního plynu (v molárním poměru 0,040 mmol n-butanolu na 1 mol neutrálního plynu) za normálních stavových podmínek,
- x) obtěžováním zápachem - vnímání zápachu obtěžujícího nad přípustnou míru,
- y) prahovou koncentrací detekce pachu - nejmenší koncentrace pachových látek, pro které polovina zkoumané populace může zjistit pach,
- z) prahovou koncentrací rozpoznání pachu - takový obsah pachových látek v ovzduší, při kterém dojde v 50 % případů vystavení jejich účinkům k jejich identifikaci. Prahová koncentrace rozpoznání pachu leží zpravidla o 3 OUER.m⁻³ výše než prahová koncentrace detekce pachu,
- aa) čichovým prahem - stav zředení čistého vzduchu vzduchem znečištěným pachem, při kterém tato směs vyvolá první poznatek čichového vjemu,
- bb) přípustnou mírou obtěžování zápachem (imisním limitem obtěžování zápachem) - nejvyšší koncentrace směsi pachových látek, při jejímž výskytu v ovzduší není obtěžováno obyvatelstvo,
- cc) provozovnou - stavebně samostatný objekt nebo výrobně samostatný úsek (provozní celek), kde je umístěn zdroj nebo více zdrojů, provozovaných jedním provozovatelem,
- dd) zařízením - spalovací nebo výrobní technologické zařízení, které může být samostatným zdrojem znečišťování ovzduší nebo může společně s dalšími zařízeními (skupina kotlů nebo skupina technologických úseků) tvořit zdroj znečišťování,
- ee) havárií zdroje - nenadálý nebo neočekávaný stav, při němž bezprostředně a výrazně vzrostou emise znečišťujících látek a zdroj nelze zpravidla regulovat ani zastavit běžnými technickými postupy,
- ff) jmenovitě určeným zdrojem - významný zdroj uvedený v § 17 nebo ve zvláštním právním předpisu,¹⁾ pro který platí zvláštní požadavky na měření emisí,
- gg) fugitivní emisí - vnášení znečišťujících látek do životního prostředí, kdy nelze měřením určit všechny veličiny nutné k výpočtu hmotnostního toku. Tento pojem zahrnuje zejména emise látek uvolňované do atmosféry okny, dveřmi, větracími

- průduchy a podobnými otvory, netěsnostmi rozvodů a armatur a veškeré emise vznikající při provozu zdrojů z volného prostřanství,
- hh) odpadním plynem - plyn s obsahem znečišťujících látek, který je odváděn nebo který uniká do venkovní atmosféry ze zdrojů znečišťování; jsou to zejména spaliny, odpadní vzdušina, technologické odplyny, případně jiné plynné látky,
- ii) normálními stavovými podmínkami - teplota 273,15 K (0 °C) a tlak 101,325 kPa.

HLAVA II

Seznam znečišťujících látek a jejich stanovených skupin, katalog zdrojů, obecné emisní limity a poskytování informací
(K § 5 odst. 12 a § 13 odst. 8 zákona)

§ 3

Seznam znečišťujících látek

Seznam znečišťujících látek a jejich stanovených skupin (§ 5 odst. 12 zákona) je uveden v příloze č. 1 k této vyhlášce.

§ 4

Katalog kategorií, skupin a podskupin zdrojů

- (1) Obsah a náležitosti katalogu kategorií, skupin a podskupin zdrojů uvádí příloha č. 3 k této vyhlášce.
- (2) Způsob stanovení kategorie zdrojů nezahrnutých v odstavci 1 se provádí podle náležitostí uvedených ve zvláštním právním předpisu.¹⁾

§ 5

Obecné emisní limity

- (1) Obecné emisní limity znečišťujících látek a jejich stanovených skupin, přípustná tmavost kouře a emisní limity pro pachové látky jsou uvedeny v přílohách č. 1 a č. 2 k této vyhlášce.
- (2) Obecné emisní limity pro fugitivní emise pachových látek při posouzení zápachu pomocí měření v pachové stopě zdroje ve vzdálenosti nejdále při hranici pozemku, na kterém je umístěn, jsou uvedeny v příloze č. 2 k této vyhlášce. Hranice pozemku je pro účely zjišťování pachových látek stanovena podle rozhodnutí orgánů veřejné správy k umístění a povolení stavby stacionárního zdroje nebo k jeho kolaudaci.

§ 6

Poskytování a zpřístupňování informací

- (1) Provozovatelé zdrojů znečišťování ovzduší (dále jen "provozovatel") poskytují informace všem příslušným orgánům ochrany ovzduší nejpozději ve lhůtě do patnácti kalendářních dnů, nebo bezodkladně, pokud na poskytované informaci závisí ochrana lidského zdraví, životního prostředí nebo důležitého veřejného zájmu žadatelem o informaci zdůrazněného, včetně dotazu orgánu Evropské komise podle § 37 odst. 1 zákona.
- (2) Seznam držitelů platného osvědčení podle § 15 zákona se zpřístupňuje ve Věstníku Ministerstva životního prostředí (dále jen "Věstník ministerstva").
- (3) Ministerstvo životního prostředí (dále jen "ministerstvo") poskytuje informace z registru regulovaných látek a osob, které s nimi zacházejí (§ 32 odst. 8 zákona).
- (4) Seznam závazných metod pro zpracování rozptylových studií podle § 17 odst. 5 zákona stanoví zvláštní právní předpis²⁾ spolu s referenčními metodami pro zpracování rozptylových studií a aktualizuje se o nově schválené metody. Aktualizovaný seznam se zpřístupňuje ve Věstníku ministerstva.
- (5) V případě, že ze zvláštních právních předpisů nebo právních předpisů Evropských společenství vyplynou povinnosti poskytovat nové nebo rozšířené informace, dohodne ministerstvo s příslušnými orgány ochrany ovzduší způsob jejich zpřístupňování, který bude oznámen ve Věstníku ministerstva.
- (6) Seznam technických norem pro měření emisí a požadavků na emisní měřicí systémy je uveden v přílohách č. 5 a č. 6 k této vyhlášce. Tento seznam se doplňuje o nově přijaté normy. Změny seznamu jsou zpřístupňovány ve Věstníku ministerstva.
- (7) Oznámení o podání žádosti o povolení podle § 17 odst. 1 písm. b), c) a d) a odst. 2 písm. c) zákona u nové spalovny odpadu nebo spalovacího zařízení nebo u jejich podstatných změn, s informací o místě, kde lze do této žádosti včetně všech stanovených náležitostí nahlížet, zpřístupní příslušné orgány ochrany ovzduší, na jejichž územním obvodu je nebo má být zařízení umístěno, na portálu veřejné správy a svých úředních deskách na 30 dnů. V této době může každý podat příslušnému orgánu své připomínky k žádosti. Příslušný orgán ochrany ovzduší před vydáním povolení připomínky posoudí. Stejným způsobem jsou zpřístupněna i vydaná povolení, jakož i jejich veškeré následné změny nebo dodatky. Oznámení o podání žádosti o schválení plánu snižování emisí u zdroje podle § 54 odst. 10 zákona s informací o místě, kde lze do této žádosti včetně všech stanovených náležitostí nahlížet, zpřístupní příslušné orgány ochrany ovzduší, na jejichž územním obvodu je zdroj umístěn, na portálu veřejné správy a svých úředních deskách na 30 dnů. V této době může každý podat příslušnému orgánu své připomínky k žádosti. Příslušný orgán ochrany ovzduší před schválením plánu připomínky posoudí. Stejným způsobem jsou zpřístupněna i schválená vyhotovení plánu.
- (8) Provozovatelé spaloven a spalovacích zařízení se jmenovitou provozní kapacitou 2 tuny odpadu za hodinu a více zpřístupní veřejnosti roční zprávu o jejich provozu. Zpráva obsahuje zejména údaje o druzích a ročních hmotnostních tocích spálených odpadů, o vypouštěných znečišťujících látkách, o plnění emisních limitů, o množství a způsobu odstraňování odpadu po spálení a o veškerých odchylkách od schváleného provozního řádu.

HLAVA III

Způsob zjišťování emisí a technické prostředky pro měření emisí znečišťujících látek, měření tmavosti kouře, emisí pachových látek a způsob stanovení přípustné míry obtěžování zápachem, měření emisí u jmenovitě určených zdrojů (K § 9 odst. 10 zákona)

§ 7

- (1) Emise se zjišťují měřením, popřípadě výpočtem, pokud se od měření upustilo v případech uvedených v odstavci 10.
- (2) Emise zjišťované měřením prokazují provozovatelé jednorázovým měřením nebo kontinuálním měřením a výpočtem s použitím výsledků těchto měření.
- (3) Emise zjišťované výpočtem prokazují provozovatelé podle § 9 odst. 1 zákona bilancí technologického procesu nebo s použitím emisních faktorů. Emisní faktory pro vybrané spalovací zdroje a ostatní zdroje jsou uvedeny ve zvláštním právním předpisu¹⁾ a v příloze č. 4 k této vyhlášce.
- (4) Měřením se zjišťují emise jen těch znečišťujících látek nebo jejich stanovených skupin, pro něž má daný zdroj určeny emisní limity specifické nebo obecné uplatněné postupem podle § 9 odst. 4 zákona. Toto ustanovení neplatí pro jmenovitě určené zdroje podle § 17.
- (5) Odběr vzorků nebo měření se provádí podle § 9 odst. 2 zákona v místě před vyústěním odpadního plynu do ovzduší nebo na jiném místě, jestliže je v něm složení odpadního plynu stejné jako ve vyústění nebo je přesně definováno obsahem srovnávací složky, nejčastěji kyslíku, tak, aby výsledky měření byly porovnatelné s hodnotami emisních limitů. Odběr vzorků fugitivních emisí se provádí podle požadavků této vyhlášky, příslušných technických norem pro měření emisí a podmínek stanovených orgány ochrany ovzduší.
- (6) Vybudování místa pro odběr vzorku nebo měření emisí (měřicí místo) a jeho udržování v provozuschopném stavu zajišťuje provozovatel [§ 11 odst. 1 písm. j) zákona] v souladu s technickými normami uvedenými v přílohách č. 5 a č. 6 k této vyhlášce a zabezpečí je z hlediska bezpečnosti práce podle zvláštního právního předpisu.³⁾ V souladu s těmito přílohami se měřicí místo vybaví odběrovými přírubami.
- (7) Schválení měřicího místa Českou inspekcí životního prostředí (dále jen "inspekce") je součástí podmínek kolaudačního nebo jiného obdobného rozhodnutí. Popis měřicího místa se uvádí v provozním řádu zdroje.
- (8) Způsob sledování provozu zdroje a stanovení emisí pro případ výpadku kontinuálního měření uvádí provozovatel v provozním řádu zdroje.
- (9) Zařízení, která jsou provozována pouze po dobu v úhrnu nepřekračující 700 hodin v kalendářním roce a jsou pro taková použití předem označena a evidována inspekcí, nemusí být kontinuálním měřením vybavena, i kdyby jinak takové povinnosti podléhala.
- (10) Od měření emisí znečišťujících látek lze upustit v případech, kdy nelze dostupnými technickými prostředky zaručit, že měření odráží skutečný stav znečišťování ovzduší. Tímto ustanovením není dotčena povinnost provozovatelů zdrojů podle § 9 odst. 1 zákona a § 12 odst. 1 písm. f) zákona. Způsob měření projedná provozovatel s orgánem kraje.
- (11) U spalovacích zdrojů sestávajících z většího počtu spalovacích zařízení (například kotlů), která mají významně odlišné technické parametry (výkon, palivo, technickou konstrukci, dobu provozování v průběhu kalendářního roku, odvod spalín), může provozovatel projednat s inspekcí stanovení individuálního měřicího plánu zdroje, který je uveden v provozním řádu zdroje.

§ 8

Jednorázové měření

- (1) Jednorázové měření se provádí u zvláště velkých, velkých a středních zdrojů tak, aby byly stanoveny emise každého jednotlivého zařízení zdroje
 - a) ke dni stanovenému v povolení podle § 17 odst. 1 písm. d) zákona při uvádění zařízení do provozu,
 - b) po každé záměně paliva nebo suroviny nad rámec schváleného provozního řádu,
 - c) po každém významném a trvalém zásahu do konstrukce nebo vybavení zařízení zdroje, který by mohl vést ke změně emisí, a to do 3 měsíců od vzniku některé ze skutečností uvedených pod písmeny a) až c). Místa odběru vzorků nebo měření emisí jsou popsána v provozním řádu zdroje nebo v případě, že u zdroje se provozní řád nezpracovává, v rozhodnutí inspekce podle § 7 odst. 7.
- (2) Jednorázové měření v místech odběru vzorků nebo měření stanovená podle odstavce 1 se dále provádí
 - a) u zvláště velkých zdrojů dvakrát za kalendářní rok, ne dříve než po uplynutí 3 měsíců od data předchozího měření, pokud provozovatel nemá povinnost měřit kontinuálně nebo pokud tato povinnost není stanovena zvláštním právním předpisem¹⁾ nebo přílohou č. 14 k této vyhlášce jinak,
 - b) u velkých zdrojů jedenkrát za kalendářní rok, ne dříve než po uplynutí 6 měsíců od data předchozího měření, pokud provozovatel nemá povinnost měřit kontinuálně nebo pokud není stanoveno zvláštním právním předpisem¹⁾ jinak,
 - c) u středních zdrojů jednou za 3 kalendářní roky, ne dříve než po uplynutí 18 měsíců od data předchozího měření, a to u kotlů spalujících tuhá, kapalná nebo plynná paliva o tepelném výkonu rovném nebo vyšším než 1 MW a dále u zdrojů, u kterých se dodržování emisních limitů dosahuje úpravou technologického řízení výrobního procesu nebo použitím zařízení k čištění odpadního plynu,
 - d) u středních zdrojů nespádajících pod písmeno c) jednou za 5 kalendářních roků, ne dříve než po uplynutí 30 měsíců od data předchozího měření.
- (3) Termín, rozsah měření a autorizovanou osobu, která bude měření provádět, oznámí provozovatel písemně inspekci nejpozději

14 dní před datem zahájení měření. Případné změny oznámení provozovatel ohlásí inspekci neprodleně; v případě změny termínu měření postupuje provozovatel v dohodě s inspekci.

(4) Jednorázovým měřením se stanovují emise znečišťujících látek, pro něž má daný proces určeny emisní limity, pokud pro ně není stanovena povinnost měřit kontinuálně. Odchylně od tohoto ustanovení se povinnost měření upravuje u jmenovitě určených zdrojů stanovených zvláštním právním předpisem¹⁾ a v § 17.

(5) Pro jednorázové měření emisí lze použít pouze těch měřicích metod, které umožní stanovit koncentrace znečišťujících látek alespoň v intervalu od 10 % do 200 % emisního limitu. Technické normy jednorázového měření obsahuje příloha č. 5 k této vyhlášce.

(6) Jednorázová měření zajišťují provozovatelé prostřednictvím autorizované osoby.

(7) Jednorázové měření u zdroje lze nahradit měřením kontinuálním, a to na základě žádosti provozovatele. V tomto případě postupuje provozovatel podle § 11 a 12.

§ 9

Provedení jednorázového měření

(1) Při jednorázovém měření manuálními metodami se provádí

- a) nejméně 3 jednotlivá měření u zdrojů s neměnnými provozními podmínkami,
- b) nejméně 6 jednotlivých měření u zdrojů s proměnlivými provozními podmínkami, nebo
- c) více jednotlivých měření u zdrojů s periodickým, přerušovaným, šaržovým způsobem výroby, tak, aby měření postihlo celý časový interval cyklu nebo šarže.

Doba odběru dílčích, na sebe navazujících vzorků se přizpůsobí očekávaným koncentracím v souladu s technickými postupy pro měření emisí a požadavky této vyhlášky, technickými normami pro měření emisí uvedenými v příloze č. 5 k této vyhlášce a podmínkami stanovenými v rozhodnutích orgánů ochrany ovzduší. Při jednorázovém měření za použití přístrojů pro kontinuální měření se měření provádí po celou dobu podle odstavců 2 a 3.

(2) Minimální doba jednorázového měření podle § 8 odst. 1

- a) je 6 hodin u zvláště velkých, velkých a středních zdrojů při maximálním projektovaném výkonu zdroje, nebo je u zdrojů s periodickým, přerušovaným nebo šaržovitým způsobem výroby stanovena tak, že se měření provádí po celou dobu trvání cyklu při maximálním projektovaném výkonu zdroje. Trvá-li cyklus nejdéle 4 hodiny, musí jednorázové měření zahrnovat nejméně 3 šarže, pokud je možno je provést během jednoho dne. Trvá-li jeden cyklus déle než 4 hodiny, měří se emise průběžně po celou dobu trvání jednoho výrobního cyklu při jmenovitém výkonu zdroje.
- b) zahrnovat nejméně 3 šarže, pokud je možno je provést během jednoho dne. Trvá-li jeden cyklus déle než 4 hodiny, měří se emise průběžně po celou dobu trvání jednoho výrobního cyklu při jmenovitém výkonu zdroje.

Pokud nelze u zdroje dosáhnout z technických důvodů maximálního projektovaného výkonu, provede se měření při maximálním dosažitelném výkonu zdroje. Zvýšení výkonu zdroje po datu měření se hodnotí jako významný a trvalý zásah do konstrukce zdroje.

(3) Minimální doba jednorázového měření podle § 8 odst. 2

- je 6 hodin u středních zdrojů při obvyklém provozním výkonu zdroje, kterým se rozumí výkon za nepřetržitého využití
- a) zařízení zdroje s dosažením produkce, která je z hlediska ekonomických a obchodních podmínek provozovatele v období od posledního autorizovaného měření průměrná a obvyklá,
- b) je 6 hodin u zvláště velkých a velkých zdrojů s neměnnými provozními podmínkami při obvyklém provozním výkonu zdroje,
- c) je 12 hodin u zvláště velkých a velkých zdrojů s proměnlivými provozními podmínkami při obvyklém provozním výkonu zdroje, nebo je u zdrojů s periodickým, přerušovaným nebo šaržovitým způsobem výroby stanovena tak, že se měření provádí po celou dobu trvání cyklu při obvyklém provozním výkonu zdroje. Trvá-li cyklus nejdéle 4 hodiny, zahrnuje jednorázové měření nejméně 3 šarže, pokud je možno je provést během jednoho dne. Trvá-li jeden cyklus déle než 4 hodiny, měří se emise průběžně po celou dobu trvání jednoho výrobního cyklu při obvyklém provozním výkonu zdroje.
- d) zahrnuje jednorázové měření nejméně 3 šarže, pokud je možno je provést během jednoho dne. Trvá-li jeden cyklus déle než 4 hodiny, měří se emise průběžně po celou dobu trvání jednoho výrobního cyklu při obvyklém provozním výkonu zdroje.

(4) U spalovacích zdrojů s kotli o jmenovitém tepelném výkonu každého z nich nižším než 5 MW spalujícími výhradně lehký topný olej, zemní plyn nebo paliva LPG lze hmotnostní koncentrace oxidu uhelnatého a oxidů dusíku zjišťovat také potenciometricky přímým měřením přístroji s elektrochemickými snímači.

(5) Při jednorázovém měření na zdrojích podle odstavce 4 se provádí na každém zařízení (kotli) zdroje nejméně

- a) 3 jednotlivá měření, každé v trvání minimálně 15 minut nepřetržitě s periodou ukládání měřené hodnoty rovnou nebo kratší než 30 sekund u zdroje s neměnnými provozními podmínkami,
- b) 6 jednotlivých měření, každé v trvání minimálně 15 minut nepřetržitě s periodou ukládání měřené hodnoty rovnou nebo kratší než 30 sekund u zdroje s proměnnými provozními podmínkami.

(6) Na zdrojích vybavených látkovým filtrem pro omezování znečišťování ovzduší s výstupní koncentrací tuhých znečišťujících látek nižší než 50 mg.m⁻³ za provozních stavových podmínek a s emisním limitem stanoveným výhradně pro tuhé znečišťující látky se provádí tři jednotlivá měření koncentrace tuhých znečišťujících látek. Doba odběru dílčích, na sebe navazujících vzorků se přizpůsobí očekávaným koncentracím, v souladu s požadavky této vyhlášky, technickými normami pro měření emisí podle příloh č. 5 a č. 6 k této vyhlášce a podmínkami stanovenými v rozhodnutích orgánů ochrany ovzduší, minimálně však v trvání nepřetržitě 30 minut pro každé jednotlivé dílčí měření.

§ 10

Vyhodnocení jednorázového měření

(1) Výsledky jednorázového měření se zpracují tak, aby je bylo možno porovnat s emisními limity. Schopnost zdroje dodržovat emisní limit je prokázána, pokud průměr jednotlivých měření koncentrace znečišťující látky za celé měření vypočítaný podle odstavců 3 až 5 je menší nebo roven hodnotě emisního limitu a současně každá hodnota koncentrace znečišťující látky zjištěná jednotlivým měřením je menší než 120 % emisního limitu, pokud zvláštní právní předpis¹⁾ nestanoví jinak. Obdobně se hodnotí dodržení emisního limitu, je-li vyjádřen jinou měřitelnou veličinou než koncentrací znečišťující látky.

(2) U jednorázového měření koncentrace znečišťujících látek prováděného přístroji pro kontinuální měření se emisní limit považuje za dodrženy, je-li aritmetický průměr třicetiminutových středních hodnot vypočtený podle odstavce 5 menší nebo roven hodnotě emisního limitu a současně každá třicetiminutová střední hodnota zjištěné koncentrace znečišťující látky je menší než 120 % emisního limitu, pokud zvláštní právní předpis¹⁾ nestanoví jinak.

(3) Vyhodnocení jednorázového měření obsahuje údaj o hmotnostní koncentraci znečišťující látky, jejím hmotnostním toku a měrné výrobní emisi a podmínky jejich platnosti pro jednotlivé měřené zařízení nebo technologický proces. Je-li hodnota měrné výrobní emise současně stanovena u zdroje jako emisní limit, je její případné překročení prokázáno na základě výsledků jednorázového měření považováno za překročení emisního limitu.

(4) Jednorázové měření koncentrace znečišťujících látek manuálními metodami se vyhodnotí jako střední hodnoty za dobu odběru vzorku vyjádřené po přepočtu na stanovené podmínky a vážený průměr těchto hodnot za celé měření.

(5) Jednorázové měření koncentrace znečišťujících látek přístroji pro kontinuální měření se vyhodnotí jako střední hodnoty za každých 30 minut měření vyjádřené po přepočtu na stanovené podmínky a jako aritmetický průměr těchto hodnot za celé měření.

(6) Jednorázové měření koncentrace oxidu uhelnatého nebo oxidů dusíku provedené přístroji s elektrochemickými snímači na zdroji s kotli o jmenovitém výkonu každého z nich nižším než 5 MW spalujícími výhradně lehký topný olej, zemní plyn nebo paliva LPG se vyhodnotí jako střední hodnoty za každých 15 minut měření při provozu hořáku kotle vyjádřené po přepočtu na stanovené podmínky a jako aritmetický průměr těchto hodnot za celé měření.

(7) Na základě výsledků jednorázového měření se stanoví měrná výrobní emise znečišťující látky, nebo stanovené skupiny znečišťujících látek. Součinem měrné výrobní emise a počtu jednotek vztažné veličiny dosaženého v průběhu kalendářního roku se vypočte roční hmotnostní tok (roční emise) znečišťující látky.

§ 11

Kontinuální měření

(1) Kontinuální měření se provádí u zvláště velkých a velkých zdrojů v těch případech, kdy se dodržení emisního limitu dosahuje úpravou technologického řízení výrobního procesu nebo použitím zařízení k čištění odpadního plynu. Ustanovení § 8 odst. 1 tím není dotčeno.

(2) U zdrojů uvedených v odstavci 1 se kontinuálním měřením zjišťuje dodržování emisního limitu pouze té znečišťující látky, jejíž roční hmotnostní tok překračuje při maximálním projektovaném výkonu zdroje a při hmotnostní koncentraci znečišťující látky odpovídající emisnímu limitu hodnoty

- a) 200 t tuhých znečišťujících látek,
- b) 1000 t oxidu siřičitého,
- c) 4 t chloru a jeho plyných anorganických sloučenin chloru vyjádřených jako chlor,
- d) 10 t těkavých organických látek vyjádřených jako celkový organický uhlík,
- e) 200 t oxidů dusíku vyjádřených jako oxid dusičitý,
- f) 1 t sulfanu,
- g) 2 t plyných anorganických sloučenin fluoru vyjádřených jako fluor, nebo
- h) 50 t oxidu uhelnatého.

(3) Odchylně od ustanovení odstavců 1 a 2 se povinnost kontinuálního měření upravuje u jmenovitě určených zdrojů stanovených zvláštním právním předpisem¹⁾ a v § 17.

(4) Současně s hodnotami koncentrací znečišťujících látek se kontinuálně měří hodnoty objemového toku odpadního plynu, tlaku a teploty, koncentrace kyslíku a dalších plyných látek v případě, že je to pro porovnání s emisním limitem a pro stanovení emisního hmotnostního toku potřebné. Dále se současně měří vlhkost, která může být zjišťována i prostředky pro jednorázové měření.

(5) Data zjišťovaná kontinuálním měřením se chrání proti pozměňování a poskytují se ve formě uvedené v § 12.

(6) Analytické metody kontinuálního měření a technické požadavky na emisní měřicí systémy jsou uvedeny v příloze č. 6 k této vyhlášce. Technické požadavky v odpovídajícím rozsahu a vztahující se k použité metodě musí splňovat i přístroje pro měření stavových, srovnávacích a vztažných veličin.

(7) Pro měření se používá emisního měřicího systému, který je schopen stanovit hmotnostní koncentrace znečišťujících látek alespoň v intervalu od 10 % do 250 % emisního limitu.

(8) Údržba emisního měřicího systému a zajištění správnosti funkce přístrojů se provádí v souladu s § 11 odst. 1 písm. j) zákona postupem a ve lhůtách, které jsou stanoveny výrobcem zařízení. Zásady činností a lhůty se uvádí v provozním řádu zdroje.

(9) Přístroje emisního měřicího systému musí být pravidelně kalibrovány podle požadavků zvláštního právního předpisu.⁴⁾ Správnost údajů kontinuálního měření se ověří jednorázovým měřením provedeným autorizovanou osobou nejméně jednou za rok a dále při každém významném zásahu do emisního měřicího systému nebo technologického procesu nebo významné změně zpracovávaných surovin nebo spalovaného paliva, a to do 3 měsíců od vzniku některé z uvedených změn.

§ 12

Vyhodnocení kontinuálního měření

- (1) Při vyhodnocování kontinuálního měření se použije tento postup
 - a) z hodnot naměřených v intervalech ne kratších než 1 minuta se vypočte třicetiminutová střední hodnota koncentrace příslušné znečišťující látky při stanovených stavových a vztažných podmínkách. Za třicetiminutovou střední hodnotu se považuje aritmetický průměr minutových středních hodnot zaznamenaných po dobu nejméně 20 minut ze sledovaného třicetiminutového intervalu,
 - b) třicetiminutové střední hodnoty se roztřídí pomocí počítače do nejméně 20 tříd, na které je rozdělen interval od nuly do dvojnásobku emisního limitu, a to počínaje prvním dnem kalendářního roku nebo prvním dnem zahájení provozu. Zvláště se zaznamená překročení 1,2násobku a dvojnásobku emisního limitu,
 - c) ze třicetiminutových středních hodnot se vypočte průměrná denní střední hodnota koncentrace znečišťující látky a porovná se s hodnotou emisního limitu; překročení se zaznamená.
- (2) Hodnoty naměřené a vypočtené podle odstavce 1 musí být kdykoliv přístupné, výstupy z nich se zpracovávají denně. Dále se v poslední den kalendářního roku zpracuje souhrnný výstup za kalendářní rok, který musí být uchován v listinné podobě jako výstupní tištěný produkt. Denní výstupy se ukládají na elektronický nosič a musí být vytištěny v případech, kdy dokumentují překročení hodnot podle odstavce 3 písm. b) a c).
- (3) Při použití kontinuálního měření emisí se emisní limit považuje za dodrženy, jestliže jsou v průběhu kalendářního roku současně splněny tyto podmínky
 - a) roční průměr denních středních hodnot je nižší než hodnota emisního limitu,
 - b) 95 % všech třicetiminutových středních hodnot je nižší než 120 % hodnoty emisního limitu,
 - c) všechny třicetiminutové střední hodnoty jsou nižší než dvojnásobek hodnoty emisního limitu,
 - d) pro zvláště velké spalovací zdroje s jmenovitým tepelným příkonem 50 MW a vyšším žádná z měsíčních středních hodnot nepřesáhne emisní limit a pro oxid siřičitý a tuhé znečišťující látky 97 % a pro oxidy dusíku 95 % všech čtyřicetiosmihodinových středních hodnot nepřesáhne 110 % emisního limitu. Čtyřicetiosmihodinovou střední hodnotou se rozumí aritmetický průměr dvou platných po sobě jdoucích denních středních hodnot. Pro výpočet čtyřicetiosmihodinové střední hodnoty se použijí denní střední hodnoty počínaje 1. lednem a končíc 31. prosincem kalendářního roku, přičemž pro výpočet čtyřicetiosmihodinové střední hodnoty může být každý ze dnů v roce použit pouze jednou. Osamocené denní průměry v průběhu roku se pro výpočet čtyřicetiosmihodinové střední hodnoty nesčítají.
- (4) Při hodnocení dodržení emisního limitu se nepřihlíží k výpadkům kontinuálního měření, nepřekročí-li 5 % celkové provozní doby zdroje znečišťování v kalendářním roce.
- (5) Do hodnot rozhodných pro posouzení dodržení emisního limitu se nezahrnují údaje zjištěné v době uvádění zařízení zdroje znečišťování do provozu, v době jeho odstavení z provozu nebo při odstraňování jeho poruchy, popřípadě havárie. Délka přípustné doby trvání těchto stavů musí být uvedena v provozním řádu.
- (6) Odlišně od postupu podle odstavců 1 až 5 se vyhodnocení kontinuálního měření u některých zdrojů provede, je-li tak výslovně stanoveno ve zvláštním právním předpisu.¹⁾
- (7) Při vyhodnocování kontinuálního měření průtoku (objemového toku) odpadního plynu se použije tento postup
 - a) z hodnot naměřených v intervalech ne kratších než 1 minuta se vypočte třicetiminutová střední hodnota objemového toku odpadního plynu při stanovených stavových a vztažných podmínkách. Za třicetiminutovou střední hodnotu se považuje aritmetický průměr minutových středních hodnot zaznamenaných po dobu nejméně 20 minut ze sledovaného třicetiminutového intervalu a
 - b) z třicetiminutových středních hodnot objemového toku odpadního plynu a denní doby provozu zdroje se vypočte celkový objem odpadního plynu při stanovených stavových a vztažných podmínkách vypuštěného do ovzduší za den.
- (8) Roční emise znečišťující látky nebo stanovené skupiny znečišťujících látek se na základě výsledků kontinuálního měření stanoví jako součet součinů výsledných hodnot podle odstavce 1 písm. c) a odstavce 7 písm. b).

§ 13

Výpočet množství vypouštěných znečišťujících látek

- (1) Emise se stanovují výpočtem v případech uvedených v § 7 odst. 10, a to
 - a) bilancí technologického procesu jako rozdíl mezi hmotnostními toky znečišťující látky do procesu vstupujícími a hmotnostními toky znečišťující látky z procesu vystupujícími jinými cestami než emisí do ovzduší a obsaženými ve výrobku se zohledněním jejich chemických a fyzikálních změn v procesu, nebo
 - b) použitím emisních faktorů jako součin emisního faktoru uvedeného pro odpovídající skupinu zdrojů v příloze č. 4 k této vyhlášce nebo ve zvláštním právním předpisu¹⁾ a počtu jednotek příslušné vztažné veličiny na zdroji v požadovaném časovém úseku. Pro zdroje, které nemají emisní faktor stanovený, nelze tento postup použít.
- (2) U zdrojů, na něž se nevztahuje odstavec 1, se, pokud tak stanoví ministerstvo, zjišťuje množství vypouštěných znečišťujících látek, které je předmětem zpřístupňování informací podle § 37 zákona, a proto je vykazováno v souhrnné provozní evidenci, a to použitím emisních faktorů jako součin emisního faktoru uvedeného pro odpovídající skupinu zdrojů v příloze č. 4 k této
 - a) vyhlášce nebo ve zvláštním právním předpisu¹⁾ a počtu jednotek příslušné vztažné veličiny na zdroji v požadovaném časovém úseku. Pro zdroje, které nemají emisní faktor stanovený, nelze tento postup použít,
 - b) použitím měrné výrobní emise stanovené orgánem ochrany ovzduší pro daný zdroj pro znečišťující látky.

§ 14

Měření tmavosti kouře

Měření tmavosti kouře se provádí metodou podle Ringelmanna nebo Bacharacha. Postup a náležitosti měření podle těchto metod uvádí příloha č. 11 k této vyhlášce.

§ 15

Měření emisí pachových látek

- (1) U vybraných zdrojů uvedených v příloze č. 8 k této vyhlášce nebo ve zvláštním právním předpisu,¹⁾ kterým jsou stanoveny emisní limity pro pachové látky, se provede autorizované měření emisí pachových látek do 4 let ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky. U provozů se sezonními nebo cyklickými výkyvy intenzity pachů se měření provede v období, kdy je pach intenzivní.
- (2) Měření emisí pachových látek se provádí měřením pachových jednotek olfaktometrickou metodou, přičemž vzorky odpadních plynů se odebírají přímo na komínu nebo výduchu nebo na výpusti ze zařízení pro omezování emisí zdroje.
- (3) Měření emisí pachových látek pro posouzení zápachu pomocí měření v pachové stopě zdroje ve vzdálenosti nejdále při hranici pozemku jeho umístění se provádí měřením pachových jednotek olfaktometrickou metodou. Způsob odběru vzorků je uveden v příloze č. 7 k této vyhlášce.
- (4) V případě, že zdroj splňuje emisní limit, a přesto je pach tak nepříjemný svým charakterem, že obtěžuje obyvatelstvo a v důsledku toho vyvolává oprávněné stížnosti občanů, plní provozovatel imisní limit obtěžování zápachem stanovený v odstavci 6. Pro zjištění skutečného stavu spolupracuje provozovatel podle pokynů orgánu ochrany ovzduší při statistickém hodnocení míry obtěžování zápachem.
- (5) Olfaktometrická metoda měření pachových jednotek je uvedena v příloze č. 7 k této vyhlášce.
- (6) Imisní limit pro obtěžování zápachem (přípustná míra obtěžování zápachem) je překročen, jestliže je zápach vnímán jako obtěžující u více než 5 % sledované populace žijící ve městech vybrané náhodným výběrem po více než 2 % sledované doby při periodickém sledování a u více než 15 % sledované populace žijící na venkově vybrané náhodným výběrem po více než 10 % sledované doby. Četnost zjišťování se hodnotí statisticky a zahrnuje reprezentativní rozptylové podmínky. V případě jednorázového měření obtěžování zápachem nesmí koncentrace pachových látek překročit 3 pachové jednotky.
- (7) Pro posuzování úrovně znečištění ovzduší pachovými látkami ve vnějším ovzduší a míry obtěžování zápachem se stanoví způsob jednorázového olfaktometrického měření, dvacetičtyřhodinového krátkodobého sledování zápachu, krátkodobého vícedenního sledování zápachu nebo dlouhodobého sledování zápachu (příloha č. 7 k této vyhlášce).
- (8) Z výsledků jednorázového měření podle odstavce 7 se určují pachové jednotky a současně se identifikuje zdroj zápachu, není-li již identifikován. Jednorázové měření se provádí v případě nutné identifikace zdroje emisí pachových látek nebo také jako doplňkové měření k statistickému hodnocení míry obtěžování zápachem u všech zdrojů zápachu.
- (9) V případě malých zdrojů znečišťování ovzduší se provádí dvacetičtyřhodinová krátkodobá sledování po dobu jednoho měsíce.
- (10) Krátkodobé nebo dlouhodobé statistické hodnocení míry obtěžování zápachem podle norem ČSN 835030 a ČSN 835031 (příloha č. 7 k této vyhlášce) se provádí za účelem zjištění předpokládané imisní zátěže území pachovými látkami v případě středního, velkého nebo zvláště velkého zdroje znečišťování ovzduší emitujícího pachové látky.
- (11) Metody uvedené v odstavcích 9 a 10 jsou založeny na subjektivním zjišťování míry obtěžování obyvatelstva zápachem.
- (12) Oblast, ve které bude provedeno statistické hodnocení, se stanoví tak, aby zahrnovala zdroj emisí pachových látek ve svém ohnisku a dále i od něj nejvzdálenější místo, které bude evidováno v seznamu došlých stížností na daný zápach podle zvláštního právního předpisu⁵⁾ a které je pro tento účel trvalým bydlištěm stěžovatele. Oblast bude ohraničena souvislou křivkou zásadně vypouklého tvaru. Při stanovení oblasti budou zohledněny místní meteorologické podmínky.
- (13) Oblast sledování podle odstavce 12 stanoví orgán kraje v přenesené působnosti, který bude provádět hodnocení míry obtěžování zápachem, pokud se jedná o zvláště velké, velké nebo střední zdroje znečišťování ovzduší, nebo orgán obce v přenesené působnosti v případě malých zdrojů.

§ 16

Měření emisí azbestu

- (1) Měření jsou sledována azbestová vlákna o délce větší než 5 mikrometrů, průměru menším než 3 mikrometry a poměru délky vlákna k průměru vlákna vyšším než 3 : 1.
- (2) Odběr vzorku pro stanovení počtu vláken azbestu se provádí způsobem identickým s odběrem vzorku pro stanovení tuhých znečišťujících látek podle příslušných technických norem pro měření emisí a podmínek stanovených v rozhodnutí orgánů ochrany ovzduší.
- (3) Použitý membránový filtrační materiál pro zachyt vláken azbestu musí mít hladký povrch (nesmí obsahovat vlákna), definovanou poréznost a splňovat podmínky pro následnou mikroskopickou analýzu.
- (4) Stanovení vláken azbestu v odebraných vzorcích se provádí metodou optické mikroskopie pro počet vláken vyšší než $3 \cdot 10^5 \text{ m}^{-3}$ a metodou elektronové mikroskopie pro počet vláken nižší než $3 \cdot 10^5 \text{ m}^{-3}$ podle technických norem pro měření emisí a podmínek stanovených v rozhodnutí orgánů ochrany ovzduší.

§ 17

Měření u jmenovitě určených zdrojů

- (1) Jmenovitě určené zdroje jsou
- a) zdroje spalující fosilní paliva v elektrárnách, teplárnách, plynárnách a v průmyslových kotlích s jmenovitým tepelným příkonem nad 50 MW,

- b) zařízení na pražení nebo sintrování (aglomeraci) kovových rud (včetně sulfidických) s kapacitou nad 150 t aglomerátu denně pro železné rudy nebo koncentrát a nad 30 t aglomerátu denně pro pražení rud mědi, olova nebo zinku nebo jakékoli zpracování rud zlata a rtuti,
- c) zařízení pro výrobu surového železa nebo oceli (primární nebo sekundární tavba, včetně elektrických obloukových pecí) včetně kontilit s kapacitou nad 2,5 t/hod.,
- d) slévárny železných kovů s produkční kapacitou nad 20 t/den,
- e) zařízení pro výrobu mědi, olova a zinku z rud, koncentrátů nebo sekundárních surovin metalurgickými procesy s kapacitou nad 30 t kovu denně pro primární zařízení a 15 t kovu denně pro sekundární zařízení nebo pro jakoukoli primární výrobu rtuti,
- f) zařízení pro tavení (zejména rafinaci, slévárenské odlévání) včetně výroby slitin mědi, olova, hliníku a zinku, včetně regenerovaných produktů, s kapacitou tavení nad 4 t/den pro olovo nebo 20 t/den pro měď, hliník a zinek,
- g) zařízení pro výrobu cementového slínku v rotačních pecích s výrobní kapacitou nad 500 t/den nebo v jiných pecích s výrobní kapacitou nad 50 t/den.

(2) U těchto zdrojů se zjišťují jednorázovým měřením bez přihlédnutí k § 9 odst. 4 zákona

- a) emise těžkých kovů, a to kadmia a jeho sloučenin vyjádřených jako kadmium (Cd), rtuti a jejích sloučenin vyjádřených jako rtuť (Hg), olova a jeho sloučenin vyjádřených jako olovo (Pb), arsenu a jeho sloučenin vyjádřených jako arsen (As),
- b) emise polychlorovaných dibenzodioxinů (PCDD) a polychlorovaných dibenzofuranů (PCDF), a to individuální toxické kongenery v rozsahu podle přílohy č. 1 k této vyhlášce. Toxicita je vyjádřena ekvivalentním množstvím 2,3,7,8 TCDD (TEQ). Množství se stanoví jako součet ekvivalentních množství výše uvedených toxických kongenerů vypočtených jako součin analyticky stanovené koncentrace individuálního toxického kongeneru a příslušného faktoru ekvivalentní toxicity (I-TEF) podle přílohy č. 1 k této vyhlášce,
- c) emise polychlorovaných bifenyly (PCB), a to individuální toxické kongenery v rozsahu přílohy č. 1 k této vyhlášce. Emise se vyjádří jako celková hmotnost uvedených toxických kongenerů,
- d) emise polycyklických aromatických uhlovodíků (PAH), a to fluoranten, pyren, benz[a]antracen, chrysen, benz[b]fluoranten, benz[k]fluoranten, benz[a]pyren, indeno[1,2,3,-c,d]pyren, di-benz[ah]antracen, benzo[g,h,i]perylene.

(3) U zdrojů výroby vápna, cementu a zpracování magnezitu se provádí kontinuální nebo jednorázové měření, aniž by tím bylo dotčeno ustanovení odstavce 1 písm. g) a odstavce 2, takto

- a) při výpalu vápna, cementářského slínku a magnezitu se zjišťuje kontinuálním měřením emise tuhých znečišťujících látek, oxidů dusíku (v přepočtu na oxid dusičitý) a oxidu siřičitého každé z těchto látek, pokud hmotnostní tok emise překračuje 15 kg/h; funkce odlučovačů tuhých znečišťujících látek musí být průběžně sledována,
- b) u šachtových pecí s vnitřním topením se zjišťují emise tuhých znečišťujících látek, oxidů dusíku (v přepočtu na oxid dusičitý) a oxidu siřičitého jednorázovým měřením tak, aby byly získány hodnoty hmotnostních toků emisí odpovídající celému závazecímu cyklu,
- c) u mlecích zařízení a chladičů při výrobě vápna, cementu a zpracování magnezitu se zjišťuje kontinuálním měřením emise tuhých znečišťujících látek, pokud hmotnostní tok emise překračuje 15 kg/h. Funkce odlučovačů je však průběžně sledována a evidována,
- d) na základě souhlasu inspekce lze od kontinuálního měření emise oxidu siřičitého podle písmena a) upustit za předpokladu, že hmotnostní koncentrace oxidu siřičitého zjištěná z materiálové bilance a ověřená jednorázovým měřením je nižší než 50 % hodnoty emisního limitu,
- e) provozovatel zjišťuje roční emisi oxidu uhelnatého, kterou vykazuje v souhrnné provozní evidenci.

(4) Jednorázové měření u znečišťujících látek podle odstavce 2 se provádí při obvyklém provozním výkonu zdroje při prvním uvedení zdroje do provozu a dále jednou za 3 kalendářní roky nebo po každé změně paliva nebo suroviny nad rámec schváleného provozního řádu nebo po každém významném a trvalém zásahu do konstrukce nebo vybavení zdroje, a to do 6 měsíců od vzniku jedné z výše uvedených skutečností. U zjišťování emisí jiných znečišťujících látek nejsou tím dotčena jiná ustanovení hlavy III této vyhlášky a § 9 zákona.

(5) U výroby oxidu titaničitého včetně navazujících výrob musí být v okolí zdroje prováděno reprezentativní nepřetržité ověřování imisních koncentrací tuhých znečišťujících látek a dále oxidu siřičitého, je-li aplikován sulfátový proces, nebo chloru při použití chlorového procesu. Tím nejsou dotčena ustanovení zvláštního právního předpisu.¹⁾

§ 18

Protokol o autorizovaném měření, závěry rozptylových studií a odborných posudků

(1) O provedení měření emisí, stanovení pachových jednotek, míry obtěžování zápachem, stavových a vztažných veličin, o ověření správnosti kontinuálního měření znečišťujících látek, měření účinnosti spalovacího procesu u malých spalovacích zdrojů a kontrole stavu spalinových cest podle zvláštního právního předpisu¹⁾ zpracovává autorizovaná osoba protokol. Požadavky na obsah protokolu stanoví přílohy č. 12 a č. 15 k této vyhlášce.

(2) Protokol vystavuje osoba s autorizací podle § 15 zákona. Jeho vyhotovení předává provozovateli stacionárního zdroje a inspekci, v případě protokolu podle přílohy č. 15 k této vyhlášce orgánu obce a pověřené právnické osobě. Protokol obsahuje vyhodnocení výsledků měření podle bodu 6 přílohy č. 12 k této vyhlášce. Porovnání výsledků měření se v protokolu uvádí jako samostatná část zpracovaná podle osnovy, kterou předá autorizovaným osobám inspekce.

(3) Autorizovaná osoba opatřuje zpracované měřicí protokoly, rozptylové studie, posudky nebo provozní dokumentaci kromě svého jména, příjmení, adresy bydliště (u právnické osoby název, forma, sídlo), vlastnoručního podpisu (podpisu odpovědného zástupce) a rozsahu oprávnění také datem a číslem jednacím jemu vydaného osvědčení.

(4) Závěry odborného posudku podle § 17 odst. 5 zákona musí obsahovat, v případě, že doporučí vydání povolení k příslušné žádosti, jednoznačné a řádně odůvodněné vyjádření autorizované osoby o tom, že použité řešení splňuje požadavky zákona a že, pokud se jedná o výstavbu nových zdrojů nebo modernizaci nebo rozšíření zdrojů již provozovaných, jsou pro jeho realizaci voleny nejlepší dostupné techniky nebo technologie za ekonomicky a technicky přijatelných podmínek ve smyslu § 2 odst. 1 písm. o) zákona.

(5) Závěry rozptylové studie podle § 17 odst. 5 zákona musí obsahovat, v případě, že doporučí vydání povolení k příslušné žádosti, jednoznačné a řádně odůvodněné vyjádření autorizované osoby o tom, že použité řešení obsahuje řešení nejvýhodnější z hlediska ochrany ovzduší a splňuje požadavky § 6 odst. 1 a 7 a § 7 odst. 9 zákona a že v důsledku realizace stavby zdroje a jeho uvedení do provozu nemůže docházet k překročení imisních limitů.

HLAVA IV

Podmínky k udělování autorizace osob, kvalifikační požadavky a osvědčení o autorizaci

(K § 15 odst. 14 zákona)

§ 19

Podmínky k udělení autorizace

(1) Orgánem, který uděluje osvědčení o autorizaci, je ministerstvo, které zřizuje autorizační komisi a v jejím rámci zkušební komise pro jednotlivé druhy autorizovaných činností podle § 15 odst. 1 zákona.

(2) Ministerstvo posuzuje všechny předložené doklady příslušné dle druhu autorizace podle § 15 odst. 3 až 6 zákona a rozsah znalostí podle odstavce 3. Při udělování autorizace zejména posoudí

- a) zajištění systému kvality měření na základě předloženého dokladu podle § 15 odst. 3 písm. i) zákona,
- b) metrologickou návaznost měřidel podle § 15 odst. 3 písm. i) zákona na základě předložených kalibračních listů měřidel podle zvláštního právního předpisu,⁴⁾ seznamu referenčních materiálů a standardů užívaných žadatelem, včetně jejich metrologických charakteristik,
- c) příručku jakosti předloženou podle § 15 odst. 3 písm. h) zákona včetně v ní uvedených skutečností.

Při ověřování skutečností uváděných v žádosti se využijí v případě potřeby podklady inspekce.

(3) Rozsah znalostí (§ 15 odst. 7 a 8 zákona) podmiňujících vydání osvědčení o autorizaci ministerstvem se prokazuje

- a) předložením dokladu o vzdělání příslušného směru a doložením příslušné délky praxe žadatele nebo odpovědného zástupce žadatele o autorizaci; v případě, že žadatel nebo jeho odpovědný zástupce nemohl doložit potřebnou délku praxe, ale splnil veškeré další požadavky, může autorizační komise učinit výjimku s tím, že v tomto případě bude osvědčení o autorizaci vydáno na dobu ne delší než jeden rok,
- b) předložením dokladů, ne starších než 4 roky, o úspěšném absolvování odborného kurzu podle § 20 určeného osobám, které se budou bezprostředně podílet na odběru vzorků a měření na zdroji [§ 15 odst. 3 písm. c) zákona],
- c) zkouškou žadatele nebo odpovědného zástupce žadatele podle odstavce 4.

(4) Znalosti žadatelů se ověřují zkouškou před zkušební komisí. Zkušební komise má lichý počet členů, nejméně však pět.

(5) Zkušební komisi tvoří předseda a další členové. Termín zkoušky, rozsah požadovaných znalostí a jednotný zkušební řád bude žadatelům oznámen písemně.

(6) Ke zkoušce bude pozván každý žadatel, který podá žádost o autorizaci, splní požadavky § 15 odst. 3 až 6 zákona příslušné podle druhu autorizace a má plnou způsobilost k právním úkonům.

(7) Práva a povinnosti zkušební komise, jakož i způsob provádění a hodnocení zkoušky upravuje zkušební řád vydaný ministerstvem.

(8) Komise ústně oznámí v den zkoušky žadateli výsledek zkoušky.

(9) Autorizovaná osoba, která podá žádost o prodloužení platnosti osvědčení o autorizaci podle § 15 odst. 10 zákona, přiloží k dokladům podle druhu autorizované činnosti také

- a) nejméně pět protokolů o autorizovaném měření jí vydaných v období od udělení stávajícího autorizačního osvědčení, nebo
- b) nejméně čtyři rozptylové studie jí vydané v období od udělení stávajícího autorizačního osvědčení, nebo
- c) nejméně čtyři odborné posudky jí vydané v období od udělení stávajícího autorizačního osvědčení.

(10) Pokud autorizovaná osoba podá žádost podle § 15 odst. 10 zákona po uplynutí platnosti stávajícího osvědčení o autorizaci, bude toto podání přijato jako žádost o novou autorizaci. Platnost odstavce 9 není tímto dotčena.

§ 20

Odborný kurz

(1) Za odborný kurz k zajištění požadavků § 15 odst. 3 písm. c) a odst. 4 zákona se považuje kurz uznaný ministerstvem. Osnovy, program a závěrečné písemné testy odborného kurzu schvaluje ministerstvo, které stanoví kritéria pro určení úspěšnosti v závěrečném testu. Součástí osnov a programů je ověření znalostí právních předpisů upravujících ochranu životního prostředí s přihlédnutím k předmětu autorizace. Ministerstvo dohlíží na odbornou úroveň kurzu a na nestrannost při posuzování úspěšnosti absolvování.

(2) Odborný kurz se ukončuje písemným testem. Ministerstvo určuje kritérium pro uznání úspěšnosti absolventa kurzu v testu.

Potvrzení o úspěšném absolvování kurzu vydá pořadatel odborného kurzu.

§ 21

Osvědčení o autorizaci

- (1) Osvědčení o autorizaci, případně záporné rozhodnutí ve věci žádosti bude žadateli vydáno nejpozději do 30 dnů od absolvování zkoušky podle § 19 odst. 4.
- (2) Osvědčení o autorizaci obsahuje
 - a) jméno a příjmení, adresu trvalého pobytu, datum narození a rodné číslo osoby, která splnila podmínky podle odstavce 1, jde-li o fyzickou osobu, nebo název, právní formu, sídlo, IČO a statutární orgán a odpovědného zástupce pro výkon autorizovaných činností, který úspěšně složil zkoušku podle § 19 odst. 4, jde-li o právnickou osobu,
 - b) číslo jednacích a datum vydání osvědčení,
 - c) osvědčovací výrok, ve kterém bude uveden název a rozsah činností, k nimž je držitel osvědčení autorizován,
 - d) otisk razítka ministerstva,
 - e) podpisy zmocněného zástupce ministerstva a předsedy autorizační komise.
- (3) Seznam autorizovaných osob bude zpřístupněn veřejnosti ve Věstníku ministerstva.
- (4) Dojde-li u autorizované osoby ke změně osob podílejících se na měření, je to považováno za změnu údajů podle § 16 odst. 4 zákona.

HLAVA V

Provozní evidence a poskytování údajů, provozní řády, hlášení havárií a poruch
(K § 13 odst. 8 zákona)

§ 22

Provozní evidence a poskytování údajů

- (1) Provozní evidence je záznam o provozu zdroje vedený jeho provozovatelem. Je rovněž základním zdrojem údajů pro zpracování databází informačních systémů o stacionárních zdrojích a jejich emisích a k hodnocení účinků zdrojů na životní prostředí. Údaje o zdrojích a jejich emisích se zajišťují podle § 13 odst. 1 zákona a jsou vedeny v registru emisí a zdrojů znečišťování ovzduší.
- (2) Provozní evidence se vede samostatně pro každý jednotlivý zvláště velký, velký a střední zdroj. Její součástí jsou záznamy o souhrnném měsíčním a ročním vyhodnocení provozních údajů vedených pro každé jednotlivé zařízení zdroje a dále provozní údaje tohoto zdroje. V případě středního spalovacího zdroje, který obsahuje výhradně spalovací zařízení se jmenovitými tepelnými výkony do 0,2 MW, se výše uvedené záznamy vedou pro zdroj jako celek.
- (3) V provozní evidenci se zaznamenávají
 - a) stálé údaje nutné k identifikaci provozovny a zdroje a proměnné údaje o provozu zařízení a technologie, o jakosti a spotřebě paliva, surovin a odpadů včetně spalovaných odpadů, o výrobě, o zařízení k omezování emisí, o emisích a způsobu a výsledcích zjišťování jejich množství, o provozu měřících přístrojů, a to v rozsahu uvedeném v přílohách č. 5, č. 6, č. 7 a č. 9 k této vyhlášce,
 - b) údaje o poruchách, způsobu jejich odstranění; dále údaje o haváriích a způsobu jejich likvidace,
 - c) údaje nezbytné pro vedení registrů podle § 26 a 27,
 - d) údaje o náležitostech plnění plánu snížení emisí, dodržování stanoveného emisního stropu a o plnění plánu zavedení zásad správné zemědělské praxe podle § 5 odst. 8 zákona.
- (4) Souhrnná provozní evidence obsahuje přehled všech stálých údajů a průměrných hodnot všech proměnných údajů. Souhrnnou provozní evidenci zpracovávají provozovatelé samostatně pro každou provozovnu podle vzoru poskytnutého příslušným orgánem ochrany ovzduší každý rok a předávají ji tomuto orgánu k datu stanovenému pro splnění oznamovací povinnosti podle § 13 odst. 4 a 5 zákona. Provozní evidence a související doklady provozovatel zdroje archivuje po dobu 5 let.
- (5) Provozovatel v souladu s § 11 odst. 1 písm. f) zákona oznamuje údaje o zahájení a trvalém ukončení provozu, včetně změn podmínek provozování zdrojů, a to do 15 dnů od vzniku těchto skutečností,
 - a) inspekci (zvláště velké, velké a střední zdroje),
 - b) příslušnému orgánu ochrany ovzduší, na jehož území se zdroj nachází (střední zdroje).

§ 23

Provozní evidence u spaloven odpadu a zařízení pro spalování odpadu

Provozní evidenci podle § 11 odst. 1 písm. e) a f) a § 13 zákona vede provozovatel samostatně pro každou spalovnu odpadu nebo spalovací zařízení. Její součástí jsou záznamy o souhrnném měsíčním a ročním vyhodnocení provozních údajů vedených pro každou jednotlivou spalovací linku, příjem odpadu, předzpracování odpadu na místě, zařízení k čištění odpadních plynů a vod a dále údaje související se sledovaným znečišťováním ovzduší a vod, zejména emise a hmotnostní koncentrace znečišťujících látek. Evidence odpadů vznikajících při spalování se provádí podle zvláštního právního předpisu.⁶⁾

§ 24

Hlášení a odstraňování havárií a poruch

- (1) Hlášení provozovatele o havárii bezprostředně po jejím zjištění, nejdéle však do 24 hodin, orgánům ochrany ovzduší obsahuje
- a) název zařízení a určení místa a času vzniku, a pokud je to známo, i předpokládanou dobu trvání havárie,
 - b) druh emisí znečišťujících látek a jejich pravděpodobné množství a
 - c) opatření přijatá z hlediska ochrany ovzduší a podle zvláštního právního předpisu⁷⁾ (zejména údaje o tom, zda havárie byla řešena vlastními silami, povoláním konkrétní složky integrovaného záchranného systému, zda byl zdroj odstaven a další informace).
- (2) Do 14 dnů po nahlášení havárie podle odstavce 1 provozovatelé vypracují a inspekci předají zprávu, která vedle souhrnu všech dostupných podkladů pro stanovení množství uniklých znečišťujících látek do ovzduší obsahuje
- a) název zařízení, u něhož došlo k havárii,
 - b) časové údaje o vzniku a době trvání havárie,
 - c) druh a množství emisí znečišťujících látek po dobu havárie,
 - d) příčinu havárie,
 - e) přijatá konkrétní opatření k zamezení vzniku dalších případů havárií,
 - f) časový údaj o hlášení havárie inspekci.
- (3) Provozovatel poskytuje na vyžádání inspekce doplňující údaje, které souvisejí se vznikem, průběhem, likvidací a s důsledky havárie.
- (4) V případě poruchy postupuje provozovatel v souladu se souborem technickoorganizačních opatření uvedených v provozním řádu.
- (5) V případě poruchy podle § 11 odst. 1 písm. g) zákona postupuje provozovatel spalovacího zdroje v souladu s provozním řádem tak, aby
- a) omezil nebo zastavil provoz zařízení, nedojde-li do 24 hodin k obnovení bezporuchového provozu,
 - b) při poruše provozu zařízení k omezení emisí nebyla překročena celková doba trvání poruchy tohoto zařízení v provozu zdroje v součtu 120 hodin za kalendářní rok.
- (6) U zvláště velkého spalovacího zdroje, kde je převažujícím palivem zemní plyn, může provozovatel stanovit v provozním řádu pro případ poruchy náhlým přerušením dodávky plynu možnost použít výjimečně jiná paliva, nejdéle však na dobu deseti dnů.
- (7) V případě poruch způsobujících nedostatek energie pro zásobování obyvatelstva je postup uvedený v odstavci 5 nahrazen postupem uvedeným v provozním řádu provozovatele zdroje.

§ 25

Provozní řády

- (1) Provozovatelé zvláště velkých a velkých zdrojů projednají (§ 11 odst. 2 zákona) znění provozních řádů s inspekci ještě před jejich trvalým provozem.
- (2) Provozovatelé zdrojů předkládají návrhy na změny provozních řádů bezodkladně poté, co nastanou změny v provozu zdroje nebo jiné závažné okolnosti, nejpozději však do 60 dnů od data jejich vzniku.
- (3) Obsah provozního řádu je uveden v příloze č. 10 k této vyhlášce.

HLAVA VI

Registry informačního systému kvality ovzduší, vedení evidencí zdrojů vyplývajících ze zákona, náležitosti žádosti o stanovisko a žádosti o povolení
(K § 13 odst. 8 a § 17 odst. 10 zákona)

§ 26

Registr spaloven odpadů

- (1) Registr spaloven a zařízení schválených pro spoluspalování odpadu je součástí registru zdrojů znečišťování ovzduší. Provozovatelé spaloven odpadů a zdrojů se spoluspalováním odpadů podle zvláštního právního předpisu¹⁾ vedou údaje potřebné pro registr spaloven v provozní evidenci a poskytují je orgánům ochrany ovzduší v rámci předávání souhrnné provozní evidence nebo na vyžádání kdykoliv.
- (2) Údaje z registru spaloven se zpřístupňují veřejnosti.
- (3) Ministerstvo zpřístupní veřejnosti seznam spaloven a spoluspalovacích zařízení z registru spaloven.

§ 27

Registr zdrojů používajících rozpouštědla

- (1) Registr zdrojů používajících rozpouštědla podle zvláštního právního předpisu¹⁾ je součástí registru zdrojů znečišťování ovzduší. Provozovatelé zvláště velkých, velkých a středních vyjmenovaných zdrojů [§ 4 odst. 4 písm. b) bod 3 zákona] vedou údaje potřebné pro registr zdrojů používajících rozpouštědla v provozní evidenci a poskytují je orgánům ochrany ovzduší v rámci předávání souhrnné provozní evidence nebo na vyžádání kdykoliv.
- (2) Údaje z registru zdrojů používajících rozpouštědla se zpřístupňují veřejnosti.

§ 28

Registr látek ovlivňujících klimatický systém Země

Registr látek ovlivňujících klimatický systém Země je součástí informačního systému kvality ovzduší a jeho údaje se zpřístupňují veřejnosti.

§ 29

Evidence zdrojů s uplatněným plánem snížení emisí

Evidenci zdrojů s uplatněným plánem snížení emisí podle § 5 odst. 6 a 7 zákona vede orgán kraje podle § 48 odst. 1 písm. d) zákona. Údaje potřebné pro evidenci zpracovávají provozovatelé podle příslušného vzoru poskytnutého orgánem kraje a předávají je současně s žádostí o uplatnění plánu snížení emisí.

§ 30

Evidence zdrojů s uplatněným plánem zavedení správné zemědělské praxe

Evidenci zdrojů s uplatněným plánem zavedení správné zemědělské praxe podle § 5 odst. 8 zákona vede orgán kraje. Údaje potřebné pro evidenci zpracovávají provozovatelé zdrojů podle příslušného vzoru poskytnutého orgánem kraje a předávají je současně s žádostí o uplatnění plánu zavedení zásad správné zemědělské praxe.

§ 31

Evidence malých zdrojů

- (1) Evidenci malých zdrojů podléhajících povinnosti měření účinnosti spalování a kontrole stavu spalínových cest podle § 12 odst. 1 písm. f) zákona zajišťuje orgán obce. K tomu využívá údajů z evidence malých zdrojů podléhajících poplatkové povinnosti podle § 19 zákona nebo, v případě, že se jedná o zdroj o jmenovitém tepelném výkonu do 50 kW včetně, který je provozován při podnikatelské činnosti provozovatele, údajů předaných jeho provozovatelem na základě písemné výzvy nebo prostřednictvím osoby oprávněné k měření těchto zdrojů.
- (2) Evidenci malých zdrojů vypouštějících emise těkavých organických látek vede orgán obce na základě oznámení podle § 12 odst. 1 písm. c) zákona.

§ 32

Náležitosti žádosti o stanovisko podle § 17 odst. 1 písm. a) zákona a žádosti o povolení podle § 17 odst. 1 a 2 zákona

- (1) Žádost o povolení nebo žádost o stanovisko obsahuje doklady předepsané podle § 17 zákona a dále podklady, údaje a popis nezbytný pro zjištění toho, že
 - a) zdroj je navržen, vybaven a je nebo bude provozován způsobem, který splňuje ustanovení zákona a jeho prováděcích právních předpisů,
 - b) výška komína a výdechů je u navrhované stavby zdroje nebo její změny stanovena tak, aby nebyly překročeny imisní limity v dotčeném území. Tato skutečnost se prokazuje rozptylovou studií podle § 6 odst. 4,
 - c) je dostatečně specifikován postup vzorkování a měření stanovených pro kontinuální i periodická jednorázová měření emisí všech relevantních látek znečišťujících ovzduší.

Podrobný popis některých náležitostí žádosti uvádí příloha č. 13 k této vyhlášce.

- (2) Žádost dále obsahuje
 - a) jméno a příjmení (název a právní formu) a adresu (sídlo) žadatele,
 - b) údaje o dosavadních rozhodnutích dotčených správních úřadů podle zákona a podle zvláštních právních předpisů,
 - c) projektovou dokumentaci nebo jiné podklady, které je žadatel povinen předložit stavebnímu úřadu v řízení podle § 17 odst. 1 zákona,
 - d) dokumentaci k žádosti o povolení podle § 17 odst. 2 zákona,
 - e) popis zařízení, výrobku nebo materiálu, který je předmětem žádosti, včetně uvedení identifikačního čísla provozovny, pod kterou je vedena v registru emisí a zdrojů znečišťování, pokud je přiděleno.
- (3) Žádost o povolení podle § 17 odst. 1 písm. b) až d) a odst. 2 písm. c) nebo f) zákona u spalovny odpadu nebo zařízení pro spalování odpadu obsahuje kromě dokladů podle odstavců 1 a 2 také údaje dokládající, že
 - a) spalovna odpadu nebo spalovací zařízení jsou navrženy, vybaveny a budou provozovány pro stanovené kategorie odpadů způsobem, který splňuje požadavky zvláštního právního předpisu¹⁾ a této vyhlášky,
 - b) teplo vznikající při procesech spalování nebo spalování bude podle možnosti využito,
 - c) odpady ze spalovny nebo spalovacího zařízení budou minimalizovány co do množství a škodlivosti, a kde je to vhodné, recyklovány,
 - d) je stanoven postup odstranění odpadů, které nelze recyklovat a nelze zabránit jejich vzniku ani snížit jejich množství v souladu se zvláštním právním předpisem,⁸⁾
 - e) výška komínu a výdechů je stanovena tak, aby nebyly překročeny imisní limity v dotčeném území. Tato skutečnost se prokazuje rozptylovou studií podle § 17 odst. 5 zákona a
 - f) bude vydáno vyjádření vodoprávního úřadu k odpadním vodám z čištění odpadních plynů, pokud budou vznikat.⁹⁾
- (4) Žádost podle odstavce 3 pro spalovny odpadu nebo spalovací zařízení zařazené do kategorie zvlášť velkých zdrojů obsahuje další podmínky stanovené zvláštními právními předpisy.¹⁰⁾
- (5) V žádosti podle odstavce 3 se uvedou všechny údaje v rozsahu, který umožní, aby na jejich základě v povolení vydaném pro

spalovnu odpadu nebo spalovací zařízení byly uvedeny

- a) kategorie a druhy odpadů podle zvláštního právního předpisu,¹⁰⁾
- b) celková jmenovitá provozní kapacita spalování nebo spalování odpadu a
- c) specifikace postupu vzorkování a měření stanovených pro jednorázová měření emisí všech relevantních látek znečišťujících ovzduší a vodu.

(6) Povolení vydané pro spalovnu nebo spalovací zařízení na základě žádosti podle odstavců 3 až 5 se udělí, jestliže žadatel dále prokáže, že navrhované metody měření hmotnostních koncentrací znečišťujících látek v emisích do ovzduší splňují

požadavky přílohy č. 3 ke zvláštnímu právnímu předpisu¹⁾ a této vyhlášky, a v případě měření hmotnostních koncentrací znečišťujících látek v odpadních vodách ze zařízení na čištění odpadních plynů požadavky bodů 1 a 2 přílohy č. 3 ke zvláštnímu právnímu předpisu⁹⁾ schválené příslušným vodoprávním úřadem.

(7) Povolení vydané pro spalovnu nebo spalovací zařízení nebezpečného odpadu vedle požadavků uvedených v odstavcích 3 a 4 obsahuje

- a) množství odpadu podle jednotlivých kategorií, která mohou být spalována, a
- b) přípustný minimální a maximální hmotnostní tok jednotlivých kategorií nebezpečných odpadů, jejich minimální a maximální výhřevnost a jejich maximální přípustný obsah znečišťujících látek, zejména PCB, PCP, chloru, fluoru, síry, těžkých kovů.

(8) Platnost povolení k umístění stavby spalovny odpadu nebo spalovacího zařízení a povolení stavby spalovny odpadu nebo spalovacího zařízení zanikají

- a) do 3 let od data povolení k umístění stavby, pokud není v této lhůtě podána stavebnímu úřadu žádost o povolení stavby,
- b) do 5 let od data povolení stavby, pokud není podána žádost o povolení k uvedení zařízení do zkušebního nebo trvalého provozu.

(9) Povolení k provozování spalovny odpadu a spalovacího zařízení se vydává nejdéle na dobu 5 let. Na žádost provozovatele lze prodloužit platnost povolení k provozu nejdéle o 2 roky, pokud se provozní podmínky z hlediska ochrany ovzduší nezměnily a ani v následujícím období se nezmění.

(10) V případech uvádění nové spalovny odpadu nebo spalovacího zařízení do provozu nebo po změně jejich provozu nebo po zahájení spalování odpadu ve stávajícím zařízení se povolení k provozování zařízení vydává na dobu nejdéle 2 let.

(11) Ministerstvo může ve Věstníku ministerstva zveřejnit seznam druhů odpadů, jejichž spalování je po splnění podmínek podle odstavců 3 až 8 a při splnění dalších podmínek uvedených v povolení přípustné.

(12) Podrobnosti k obsahu žádosti o stanovisko a povolení a k podkladům stanoviska a povolení uvádí příloha č. 13 k této vyhlášce.

HLAVA VII Ustanovení přechodná a zrušovací

§ 33 Přechodná ustanovení

(1) Kontinuální měření prováděné u zdrojů v roce 2002 se provede a vyhodnotí postupem uplatňovaným do dne nabytí účinnosti této vyhlášky.

(2) První jednorázové autorizované měření emisí po dni nabytí účinnosti této vyhlášky provedou provozovatelé, pokud zvláštní právní předpis¹⁾ nestanoví jinak,

- a) u zvláště velkých zdrojů do 31. března 2003,
- b) u velkých zdrojů do 1 kalendářního roku ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky,
- c) u středních zdrojů, a to u kotlů spalujících tuhá, kapalná nebo plynná paliva o tepelném výkonu rovném nebo vyšším než 1 MW, a dále u středních zdrojů, u kterých se dodržování emisních limitů dosahuje úpravou technologického řízení výrobního procesu nebo použitím zařízení k čištění odpadního plynu, do 3 let od posledního měření provedeného do dne účinnosti této vyhlášky, s výjimkou zdrojů, u kterých bylo provedeno poslední měření před datem 1. června 1999 nebo nebylo provedeno vůbec a jejichž provozovatelé provedou toto měření do 1. června 2003,
- d) u středních zdrojů nespádajících pod písmeno c) do 5 let od posledního měření provedeného do dne nabytí účinnosti této vyhlášky, s výjimkou zdrojů, u kterých bylo provedeno poslední měření před datem 1. června 1997 nebo nebylo provedeno vůbec a jejichž provozovatelé provedou toto měření do 1. června 2003.

(3) Pokud zákon zakládá u již provozovaného zdroje povinnost změnit nebo nově zpracovat provozní řád, učiní tak provozovatel nejpozději do 31. května 2003.

(4) Pokud zákon zakládá u již provozovaného zdroje změnu kategorie zdroje, učiní tak provozovatel nejpozději do 31. prosince 2002 písemným oznámením příslušnému orgánu ochrany ovzduší.

(5) Provozní evidence v roce 2002 se provede, vyhodnotí a vykáže postupem uplatňovaným do dne nabytí účinnosti této vyhlášky.

(6) U zdrojů provozovaných ke dni 30. dubna 2004 a dříve provede orgán kraje stanovení obecných emisních limitů podle § 9 odst. 4 zákona a podle zvláštního právního předpisu¹⁾ nejpozději do 30. června 2004.

(7) Počínaje datem 1. ledna 2008 musí žadatelé o vydání osvědčení o akreditaci podle § 19 odst. 3 předložit mezi vyžadovanými doklady také doklady o akreditaci měřících metod používaných žadatelem pro měření emisí u zvláště velkých, velkých a středních zdrojů.

§ 34
Zrušovací ustanovení

Zrušují se:

1. Vyhláška č. 614/1992 Sb., kterou se upravuje ověřování odborné způsobilosti pro podávání odborných posudků v řízení podle zákona o ovzduší.
2. Vyhláška č. 41/1992 Sb., kterou se vymezují oblasti vyžadující zvláštní ochranu ovzduší a stanoví zásady vytváření a provozu smogových regulačních systémů a některá další opatření k ochraně ovzduší.
3. Vyhláška č. 279/1993 Sb., kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 41/1992 Sb., kterou se vymezují oblasti vyžadující zvláštní ochranu ovzduší a stanoví zásady vytváření a provozu smogových regulačních systémů a některá další opatření k ochraně ovzduší.
4. Vyhláška č. 122/1995 Sb., kterou se stanoví emisní limity pro lakovny se spotřebou nad 10 tun nátěrových materiálů ročně.
7. Vyhláška č. 117/1997 Sb., kterou se stanovují emisní limity a další podmínky provozování stacionárních zdrojů znečišťování a ochrany ovzduší.
8. Vyhláška č. 97/2000 Sb., kterou se mění vyhláška č. 117/1997 Sb., kterou se stanovují emisní limity a další podmínky provozování stacionárních zdrojů znečišťování a ochrany ovzduší.
9. Příloha č. 4 opatření Federálního výboru pro životní prostředí ze dne 1. října 1991 k zákonu č. 309/1991 Sb. ze dne 9. července 1991 o ochraně ovzduší před znečišťujícími látkami vyhlášeného v částce č. 84/1991 Sb., ve znění opatření Federálního výboru pro životní prostředí ze dne 23. června 1992 vyhlášeného v částce 84/1992 Sb.

§ 35
Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem jejího vyhlášení.

Ministr:
RNDr. **Kužvart** v. r.

Poznámky pod čarou:

- 1) Nařízení vlády č. 352/2002 Sb., kterým se stanoví emisní limity a další podmínky provozování spalovacích stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší.
Nařízení vlády č. 353/2002 Sb., kterým se stanoví emisní limity a další podmínky provozování ostatních stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší.
Vyhláška č. 355/2002 Sb., kterou se stanoví emisní limity a další podmínky provozování ostatních stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší emitujících těkavé organické látky z procesů aplikujících organická rozpouštědla a ze skladování a distribuce benzínu.
Nařízení vlády č. 354/2002 Sb., kterým se stanoví emisní limity a další podmínky pro spalování odpadu.
- 2) Nařízení vlády č. 350/2002 Sb., kterým se stanoví imisní limity a podmínky a způsob sledování, posuzování, hodnocení a řízení kvality ovzduší.
- 3) Zákon č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.
- 4) Zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů.
- 5) Vyhláška č. 150/1958 Ú. l., o vyřizování stížností, oznámení a podnětů pracujících.
- 6) Zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- 7) § 3 a 4 zákona č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů.
- 8) § 10 odst. 1, § 11, 12 a § 16 odst. 1 zákona č. 185/2001 Sb.
- 9) § 18 odst. 1 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon).
- 10) Příloha č. 1 k vyhlášce č. 381/2001 Sb.